

द्विपदिका 3) SĀH. D. 346.
 द्विपदिका f. Duett: काका वाश्याति तत्रैव विडालायै द्विपदिका: R. 7, 6, 58.
 द्विपारि (द्विप + अ) m. des Elephanten Feind, der Löwe Buṅg. P. 10, 83, 12.
 द्विपितृक (von द्वि + पितृ) adj. zwei Väter geltend Verz. d. Oxf. H. 87, a, 23.
 द्विवाहु adj. zweiarmig; m. so v. a. Mensch KATHĀS. 53, 94.
 द्विभलक n. Bez. einer Art von Pfeilspitze ÇĀṅG. PADDH. 80, 64 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. u. ग्राम्य.
 द्विमय (von द्वि) adj. mit zwei Theilen von (gon.) vermischt: द्विमयमु-दस्यिद्यवानाम् P. 5, 2, 47, Sch.
 द्विमात्र, °मात्रो (dio v. l. richtig द्वे मात्रे) वायसो ऽत्रवीत् RV. PRĀT. 13, 20.
 द्विवचन AV. PRĀT. 1, 75. 2, 47.
 द्विविधा zweifach: °विभिन्ना: R. 7, 7, 54. Schol.: द्विविधया प्रकारद्वयेन. — Vgl. त्रिविधा unter त्रिविध.
 द्विशाल n. ein Haus mit zwei Hallen Verz. d. Oxf. H. 42, b, 39.
 1. द्विप् mit परि vgl. परिद्वेषम्.
 द्विप, बलमञ्जनकल्पाय मा मोक्षीराननद्विपम् für das Gesicht unange-nehm HARIV. 7082.
 द्विपंथि vgl. auch u. संधि.
 द्विपष्टिकाय n. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 4, 282.
 द्विस् = द्विस Tag WEBER, ĠJOT. 33. — Vgl. द्वि oben.
 द्विसप्तन् zweimal sieben, vierzehn WEBER, RĀMAT. ŪP. 291.
 द्विसाकृत् (f. ई aus 2000 bestehend KĀTĪ. ÇR. 17, 7, 21.
 द्वि:स्वर Ind. St. 8, 307 richtiger द्वि: स्वरा: zweimal die Töne d. i. vierzehn zu schreiben.
 द्वीपच्छन्दिर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 244, a, No. 606.
 द्वीपिता f. nom. abstr. von द्वीपिन् 2) MBu. 12, 4271. द्वीपिल n. dosgl. 4298.
 द्वीपिन् Z. 3 lies 3) st. 2).

द्वेषिन्, ह्ल^० auf eine hinterlistige Weise Andern zu schaden suchend Spr. 4303.
 द्वैगुणिक m. Wucherer HALĀJ. 2, 416.
 द्वैत, °निर्णय Titel verschiedener Werke Verz. d. Oxf. H. 273, a, No. 648. 292, a, 31. 281, a, No. 639. 285, a, 32. HALĀJ. 21. 193.
 द्वैतघात m. N. pr. eines Schülers Çam̄karākārja's LA. (II) 87, 17.
 द्वैदति m. patron. von द्विदत्त P. 4, 1, 88, Sch., wo fälschlich द्वैदति gelesen wird.
 द्वैध 3) अ^० adj. ungetheilt: पित्र्यं धनम् KATHĀS. 62, 172. durch keinen Zwiespalt getriibt: सद्य R. 7, 36, 39.
 द्वैधीभाव, अविश्वासं सदातिष्ठेत्संधिना विग्रहेन च । द्वैधीभावनाश्रित्य पापे शत्रौ वलीयसि ॥ doppeltes Spiel Spr. 236.
 द्वैपायनी, श्रायी द्वैपायनीं दृष्ट्वा पूर्णरत्नमगाढलः Buṅg. P. 20, 79, 20. wohl N. pr. eines Flusses; द्वैपमयनं यस्यास्ताम् Schol.
 द्वैमत्य m. patron.; pl. SĀṢSK. K. 184, a, 2.
 द्वैमानुर 1) धातृ Stiefbruder KATHĀS. 74, 30.
 द्वैद्वय्य (von द्विद्वय) n. Zweifelt der Form, das Doppelterscheinen Buṅg. P. 10, 42, 28.
 द्वैलिङ्ग्य n. nom. abstr. von द्वि - लिङ्ग Cit. beim Schol. zu AV. PRĀT. S. 261 (I, 10).
 द्वैचन (von द्विचन) adj. zum Dual gehörig ĀCV. ÇR. 1, 3, 9.
 द्वैसंध्य (von द्वि + संध्या) n. die beiden Dämmerungen, Morgen- und Abend-Dämmerung Spr. 4462 (Coiij.).
 द्यंश adj. zwei Antheile habend WEBER, ĠJOT. 48. 37. 84. 86. fg.
 द्यपुत्र SĀRYADARÇANAS. 108, 20. fgg. 109, 5. 6.
 द्ययं SĀH. D. 303.
 द्यर्ध (द्वि + अर्ध) adj. anderthalb Ind. St. 9, 442. 10, 287. fg. 290. 306.
 द्योग lies Zweispänner PAÑĀV. BR. 16, 13, 12.

ध

3. ध 1) a) N. der 6ten Note, eine Abkürzung von धैवत, Verz. d. Oxf. H. 200, b, s. — 3) als erste Silbe von धन; vgl. Verz. d. Oxf. H. 189, a, No. 431.
 धक् intorj. des Unmuths UTTARARĀMAK. 88, 9 (113, 7).
 धट 1) a) Z. 2. fg. streiche PAÑĀT. u. s. w. bis ist und vgl. Spr. 3273. — b) WEBER, ĠJOT. 102.
 धनूर n. die Frucht KATHĀS. 64, 71. 77.
 धन 3) am Ende eines adj. comp. f. धा KATHĀS. 69, 65.
 धनंजय 2) b) Verz. d. Oxf. H. 223, b, 4. 236, b, 13. Z. 3 lies VINĀJAKA st. SĀ. — h) auch N. pr. des Verfassers des Daçarūpaka. °निघण्टु Titel eines Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 162, b, 11. °संयक्त Titel eines Werkes 292, a, 32. — i) Bez. des 9ten Tages eines Halbmonats Ind. St. 10, 296.
 धनद 1) (f. धा) Spr. 3361. 3394. — 2) a) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, a, 17. eines Dieners Padmapāpi's WILSON, Sel. Works 2, 24. N. pr. eines Affen WEBER, RĀMAT. ŪP. 306, N. 4.
 धनदेव WILSON, Sel. Works 4, 299. KATHĀS. 64, 91.

धनपति ein reicher Mann Spr. 3664. 4462. hierher auch BHARTĪ. 3. 29; vgl. Spr. 2319. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 260, a, No. 627. b, No. 628. °मिअ dosgl. HALĀJ. 100. = °सूरि 168. — Vgl. मक्ता.
 धनभक्त besser als cop. Zusammensetzung zu fassen.
 धनमित्र ein Brahmano WILSON, Sel. Works 4, 299.
 धनरत्नक m. Hüter der Schätze, Bein. Kubera's R. 7, 13, 35.
 धनवत् 2) b) ein Frauennamen (auch N. einer Vidjādhari) KATHĀS. 93, s. 106, 37. 107, 29. — 3) m. das Meer (zugleich reich) KĀVĀD. 3, 117.
 धनसंपत्ति f. Reichthum Spr. 2377.
 धनागम Spr. 3136.
 धनाय (धन + आ) adj. reich Spr. 86. °ता f. das Reichsein, Reichthum RĀGA-TAR. 5, 273.
 धनाधिप Kubera KATHĀS. 73, 42.
 धनाध्यक्ष Schatzmeister Buṅg. P. 10, 73, 4. ad HIT. III, 33. Kubera HALĀJ. 1, 78. R. 7, 11, 7. 13, 1. KATHĀS. 121, 9.
 धनाया (von धनाय) f. das Verlangen nach Reichthümern, Gier HALĀJ. 2, 209.